

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/42/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617204216
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3617204216.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcov: 1/ P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Ul. V. XXX/XX, 2/ W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Ul. V. XXX/XX, 3/ W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Ul. V. XXX/XX, 4/ V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Ul. V. XXX/XX, právne zastúpení Prosman a Pavlovič advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trnava, Hlavná 31, proti žalovaným: 1/ F. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Q. XXX/X, právne zastúpený Petrom Janíkom, advokátom so sídlom Topoľčany, M.R. Štefánika 5, 2/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, o náhradu škody, ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 9 000,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 9 000,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 3/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 6 000,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi 4/ náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 6 000,-€ do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

VI. Súd žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznáva.

VII. Súd žalovanému 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.10.2017 sa žalovaní domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 40.000 € pre každého z nich. Zároveň sa žalobca v 2./ rade domáha náhrady škody vo výške 1.518,88 €.

2. Tunajší súd v spore rozhodol rozsudkom č.k. 3C/42/2017-119 zo dňa 04.12.2018 tak, že výrokom I. uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1./ nemajetkovú ujmu v sume 14.000 €, výrokom II. uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 2./ nemajetkovú ujmu v sume 14.000 €, výrokom III. uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3./ nemajetkovú ujmu v sume 10.000 €, výrokom IV. uložil žalovaným povinnosť

spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 1./ nemajetkovú ujmu v sume 10.000 €, výrokom V. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom VI. konanie v časti o zaplatenie náhrady škody žalobcovi 2./ vo výške 1.518,88 € zastavil a výrokom VII. priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti výrokom I. až IV. a výroku VII. rozsudku podal žalovaný 2./ v zákonnej lehote odvolanie. Rozsudok čo do výrokov V. a VI. nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2019.

3. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 5Co/105/2019-168 zo dňa 11.09.2019 tak, že rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie v tom smere, že nárok žalobcov 1./ až 4./ premlčaný nie je. Čiastočne dôvodná však bola námietka zo strany žalovaného 2./ vo vzťahu k priznanej výške náhrady nemajetkovej ujmy a to predovšetkým s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Odvolací súd nespochybňuje, že ust. § 11 Občianskeho zákonníka poskytuje dostatočnú oporu pre priznávanie náhrady nemajetkovej ujmy pozostalým, za zásah do ich osobnosti usmrtením blízkej osoby. V prípade žalobcov 1./ až 4./ došlo k zásahu do ich osobnostných práv, čím bola narušená celistvosť rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života. Následky sú trvalé a neodstrániteľné, kde ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné. Závažnosť ujmy sa posudzuje z hľadiska odčiniteľnosti takéhoto zásahu, pričom strata jedného z členov rodiny ako spoločenstva je úplne neodčiniteľnou ujmou, ktorá postihuje všetkých členov rodiny. Zavinená smrť blízkej osoby môže vzhľadom na vzájomné, úzke a pevné sociálne, morálne a kultúrne väzby predstavovať vážnu nemateriálnu ujmu pre rozvíjanie a napĺňovanie osobnosti postihnutej fyzickej osoby. Tieto závery sú všeobecne známe, prirodzené a očakávané. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že v prejednávanej veci prichádza do úvahy možnosť tzv. postmortálnej ochrany osobnosti pozostalej osoby, teda žalobcov 1./ až 4./ v zmysle § 11 až 13 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci sa však súd prvej inštancie pri posudzovaní primeranosti výšky uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy neriadil plne kritériami vyplývajúcimi z ust. § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože svoju úvahu o výške nárokov nezaložil na konkrétnych skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním. Ust. § 13 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka nevymedzuje hranicu pre určenie výšky relutárnej formy náhrady za nemateriálnu ujmu. Výšku náhrady určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva. Súd posudzuje podľa svojej úvahy, pričom môže na tento účel použiť aj porovnanie s priznanými nárokmi z tohto titulu obdobných prípadoch z okolitých štátov. Podľa judikovania Rakúskeho najvyššieho súdu boli napr. priznané náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 13.000 € 40-ročnému synovi, ktorý nežil v spoločnej domácnosti so svojou usmrtenou matkou (sp. zn. 2Ob 141/2004). Bola tiež priznaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 65.000 € pozostalému manželovi, ktorý pri dopravnej nehode stratil manželku a tri maloleté deti (sp. zn. 2Ob 186/2003). V Čechách zaviedol predtým platný Občiansky zákonník paušálne sumy odškodnenia v ust. § 444 ods. 3, pričom v prípade občianskoprávnej zodpovednosti sa tieto paušálne sumy pohybovali medzi 7.500 až 10.000 €, avšak nový Občiansky zákonník účinný od 01.01.2014 ponecháva určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy na úvahu sudcu. V zmysle § 2959 ČOZ pri usmrteniach alebo zvlášť závažným ublížením na zdraví je povinný škodca poskytnúť peňažnú náhradu manželovi, rodičovi, dieťaťu alebo inej blízkej osobe za duševné útrapy týchto osôb plne vyvažujúcich ich utrpenie. Pokiaľ nemožno výšku náhrady takto určiť, súd ju určí podľa zásad slušnosti. Preto pri posudzovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy treba vychádzať ako z okolností na strane poškodeného, tak aj z okolností na strane škodcu. Vo vzťahu k okolnostiam na strane poškodeného je potrebné skúmať intenzitu vzťahu pozostaleho so zomrelým, vek zomrelého a pozostaleho, otázku hmotnej závislosti pozostaleho na usmrtenej osobe a s tým a morálne zadosťučinenie vo forme právneho postihu žalovaného spravidla trestnoprávnej sankcie. Na druhej strane je potrebné však zohľadniť aj okolnosti na strane škodcu, t.z. mieru zavinenia, resp. spoluzavinenia usmrtenej osoby, postoj škodcu, t.z. prípadná ľútosť náhrady škody a ospravedlnenie, dopad udalostí do sféry pôvodcu a majetkové pomery na strane škodcu. Z tohto pohľadu sa súd prvej inštancie vecou vôbec nezaoberal. Rovnako dôvodná je aj námietka zo strany žalovaného 2./ vo vzťahu k preukázaniu podielu správania sa poškodeného na vzniku dopravnej nehody. V tomto kontexte bude v ďalšom konaní potrebné pripojiť znalecké posudky a s prihliadnutím na rozhodnutie NS SR 4Cdo 38/2007 sa zaoberať aj z hľadiska percentuálneho podielom spoluviny poškodeného na vzniknutej škode. V tomto smere preto bola dôvodná námietka zo strany žalovaného 2./ vo vzťahu k nesprekúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko na odôvodnenie súdu prvej inštancie v tomto smere je nedostatočné a nie je dostatočne presvedčivé vo vzťahu k prípadnej spoluvine poškodeného na vzniknutej udalosti. Preto vzhľadom na vyššie uvedené dospel v konečnom dôsledku odvolací súd k záveru, že vzhľadom na čiastočnú dôvodnosť námietok zo strany žalovaného

2./ vo vzťahu k výške náhrady priznanej nemajetkovej ujmy je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Čiastočne dôvodná bola aj námietka zo strany žalovaného 2./ vo vzťahu k rozhodovaniu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Faktom je, že v prejednávanej veci došlo čiastočne k späťvzatiu žalobu, sčasti bol nárok zamietnutý a napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie rozhodol o náhrade trov konania tým spôsobom, že priznal žalobcom 1./ až 4./ plnú náhradu trov konania voči žalovaným 1./, 2./, teda v rozsahu 100%. Nakoľko už od účinnosti Civilného sporového poriadku neplatí pôvodné ustanovenie OSP, z ktorého vyplývalo, že pri trovách konania možno zohľadniť, že rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, či úvahy súdu, nie je možné ani vychádzať z judikátu 5McdO 7/2010, na ktorý poukázal vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie. Preto v tomto smere je ohľadom náhrady trov konania rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené. Pokiaľ chce súd prvej inštancie rozhodnúť o náhrade trov konania tým spôsobom ako rozhodol, t. z. priznať žalobcom 1./ až 4./ náhradu trov konania v rozsahu 100%, je potrebné toto rozhodnutie náležite odôvodniť platnými ustanoveniami Civilného sporového poriadku, čo sa však doposiaľ nestalo.

4. Na pojednávaní dňa 03.03.2020 právny zástupca žalobcov uviedol, že Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení potvrdil a stotožnil sa s viacerými názormi súdu I. inštancie prezentovanými v rozsudku. Za vyriešenú považuje jednak otázku premlčania, aj opakovane namietanú absenciu pasívnej legitímácie žalovaného 2./ . Nakoľko medzičasom bolo tiež doručené aj rozhodnutie NS SR voči dovolaniu žalovaného 1./ a toto dovolanie bolo zamietnuté, išlo o dovolanie v trestnej veci, je jednoznačne daná zodpovednosť žalovaného 1./ . Má za preukázaný vznik ujmy, ako aj závažný dopad úmrtia poškodeného na jeho rodinných príslušníkov - žalobcov, čo potvrdil aj krajský súd. Vo vzťahu k namietaným nedostatkom rozsudku súdu I. inštancie a teda údajnému nezohľadneniu miery spoluzavinenia poškodeného na jeho úmrtí, poukazuje na fakt, že žalovaná suma sa pohybovala vo výške 160.000 €, pričom však súd I. inštancie priznal žalobcom len sumu 48.000 € v súhrne, čo vo svojom rozsudku aj odôvodnil spoluvinou poškodeného na jeho úmrtí. Mieru spoluzavinenia týmto rozhodnutím tak súd stanovil u poškodeného na viac ako 60%, čo je takmer dvojnásobok požadovaného spoluzavinenia zo strany žalovaného 2./ . Nedostatok rozsudku tak vnímame iba ako nedostatok odôvodnenia a navrhuje preto, aby súd rozhodol tak ako rozhodol v pôvodnom rozsudku, pričom tento nový rozsudok by doplnil v zmysle uznesenia krajského súdu o dôslednejšie odôvodnenie a percentuálne vyčíslenie miery spoluviny poškodeného. V záverečnej reči uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych prednesov. Navrhuje, aby súd rozhodol tak, ako rozhodol v pôvodnom prvoinštančnom rozsudku, pretože zohľadnenie spoluviny podľa nich už prebehlo. Uplatňuje si náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Na pojednávaní dňa 03.03.2020 zástupca žalovaného 2./ uviedol, že pokiaľ ide o názor na spoluvinu, ako dnes uviedol právny zástupca žalobcov, že žalovaná bola suma 160.000 € a keďže súd priznal iba 48.000 €, vlastne zohľadnil 60%-nú spoluvinu, tak k tomu uvádza, že spolovina sa zohľadňuje z primeranej výšky nemajetkovej ujmy a nie zo žalovanej výšky nemajetkovej ujmy. Žalovať sa predsa môže akákoľvek suma a to ešte neznamená, že táto suma je relevantná. Vo vzťahu ku všetkým okolnostiam dopravnej nehody má dokonca za to, že miera zavinenia nebohého bola ešte vyššia ako miera zavinenia vodiča, t.j. žalovaného 1./ . Krajský súd v Trenčíne vo svojom uznesení uviedol, že v ďalšom konaní je potrebné pripojiť znalecké posudky a v kontexte s nimi sa zaoberať percentuálnym podielom viny nebohého. Naďalej trvá na námietke premlčania ktorú už nebude bližšie rozvádzať. Navrhuje, aby súd rozhodol o trovách konania pomerne tak, ako uviedol krajský súd. V záverečnej reči uviedol, že sa pridrižiava všetkých svojich doterajších písomných aj ústnych prednesov. Navrhuje vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalobu zamietnuť a pokiaľ by sa súd s touto námietkou nestotožnil, tak navrhuje, aby zohľadnil výraznú mieru spoluviny nebohého, pričom nesúhlasí s názorom právneho zástupcu žalobcov, že by išlo o duplicitné zohľadnenie spoluviny, nakoľko z prvostupňového rozhodnutia zohľadnenie spoluviny nevyplýva. O trovách konania navrhuje, aby súd rozhodol pomerne a v prípade nášho úspechu, si trovy konania neuplatňujeme.

6. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

7. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

8. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučenie.

9. Podľa § 13 ods. 2, ods. 3 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

10. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Žalobcovia sa v predmetnom konaní domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy. Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav, že dňa 24.10.2014 došlo k dopravnej nehode, ktorej dôsledkom bolo úmrtie nebohého. Žalovaný v 1./ rade bol rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/23/2017-445 zo dňa 04.09.2017 uznaný vinným z prečinu usmrtenia nebohého. Dopravnú nehodu žalovaný v 1./ rade spôsobil motorovým vozidlom poisteným na základe povinného zmluvného poistenia u žalovaného v 2./ rade. Nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy nebol sporný, keďže samotný nárok žalobcov žalovaní nesporiajú a tento bol konštatovaný aj krajským súdom. Sporná medzi stranami bola len výška nemajetkovej ujmy, pričom žalovaný 2./ pri určení výšky nemajetkovej ujmy žiadal prihliadnúť na spoluzavinenie usmrteného.

13. Žalovaný 2./ opätovne namietal premlčanie žalovaného nároku, avšak súd konštatuje, že otázka premlčania bola vyriešená ako rozsudkom č.k. 3C/42/2017-119 zo dňa 04.12.2018, tak aj uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/105/2019-168 zo dňa 11.09.2019, pričom z oboch vyplýva, že nárok žalobcov premlčaný nie je. Preto sa súd ďalej otázkou premlčania nezaoberal.

14. Keďže má súd vyriešené otázky pasívnej legitímácie, nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, zaoberal sa už len výškou náhrady nemajetkovej ujmy, pričom je viazaný názorom Krajského súdu v Trenčíne, že v tejto časti bolo rozhodnutie súdu I. inštancie nedostatočne odôvodnené a súd neprihliadal na spoluzavinenie usmrteného.

15. Súd pri opätovnom určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliadal na viacero skutočností. Určenie výšky nemajetkovej ujmy je ponechaný na rozhodnutie súdu. Zároveň však v zmysle § 13 ods. 3 OZ musí súd prihliadnúť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. V prvom rade súd konštatuje, že ujma vzniknutá žalobcom je nereparovateľná a neodstrániteľná, keďže došlo k úmrtiu ich rodinného príslušníka. Ako už súd uviedol vo svojom prvom rozhodnutí, miera ujmy vzniknutej žalobcom je veľmi vysoká. Nebohý počas života býval so žalobcami v jednej domácnosti. Z toho vyplýva, že boli v každodennom kontakte, spolu trávili voľný čas, spolu sa podieľali na chode domácnosti. Bez toho aby súd hodnotil puto medzi rodičmi a ich synom, respektíve medzi súrodencami je jasné, že pri spolunažívaní v jednej domácnosti je toto puto ešte pevnejšie. Nejedná sa o prípad, kde by sa príbuzní s nebohým stretávali len občasne, alebo niekoľkokrát do roka. Z výsluchov žalobcov má súd za preukázané, že vzniknutú ujmu stále cítia a s úmrtím ich syna, respektíve brata sa do dnešného dňa nezmierili a nevysporiadali. Uvedené vyplýva aj zo správania žalobcov na pojednávaniach, na ktorých je aj po rokoch vidieť, ako ich strata zasiahla, keďže na pojednávaniach pri prejednaní im bolo do plaču a plakali. Sami žalobcovia uviedli, že po strate syna/brata majú dodnes psychické problémy. Nebohý bol v produktívnom veku (ročník narodenia 1992) a v dobrom zdravotnom stave, takže nebol predpoklad, že by v blízkom období svoju rodinu opustil. Rodina sa preto nemohla psychicky pripraviť na možnú stratu blízkeho, ktorá prišla okamžite a znenazdania, bez možnosti psychickej prípravy na takúto skutočnosť. Strata dieťaťa zaručene patrí medzi najhoršie udalosti, aké v živote rodičov môžu nastať, bez ohľadu na vek dieťaťa.

16. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že žalovaný 1./ neprejavil žiadnu ľútosť so vzniknutou situáciou. Žalobcom sa nijakým spôsobom neospravedlnil, nesnažil sa z vlastnej vôle kompenzovať žalobcom vzniknutú stratu.

17. V neposlednom rade súd opätovne prihliadol aj spoluzavinenie nebohého a k okolnostiam za ktorých došlo k dopravnej nehode. Súd prihliadol na to, že žalovaný v 1./ rade nevedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, alebo iných omamných a psychotropných látok, prekročil maximálne dovolenú rýchlosť len mierne, avšak dostatočne sa nevenoval vedeniu motorového vozidla. Na druhej strane je miera zavinenia aj na strane nebohého, pretože ten pod vplyvom alkoholu ležal na vozovke, na ktorej v tom čase nemal čo robiť, čím vytvoril na vozovke prekážku a porušil pravidlá cestnej premávky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, aj s poukazom na rozhodnutia súdov v trestnom konaní a vykonané dokazovanie v tomto konaní sa súd stotožnil s tvrdením žalovaného 2./, že spoluzavinenie nebohého bolo v miere 30%.

18. Súd vo svojom prvom rozhodnutí priznal žalobcom 1./ a 2./ sumu 14.000 € a žalobcom 3./ a 4./ sumu 10.000 €, pretože tieto považoval za primerané, vzhľadom na výšku vzniknutej nemajetkovej ujmy. Krajský súd v Trenčíne vytkol tunajšiemu súdu, že nezohľadnil spoluzavinenie nebohého. Preto súd ako je uvedené vyššie prihliadol aj na spoluzavinenie nebohého v miere 30% a priznanú sumu v pôvodnom rozhodnutí ponížil o 30%. Preto priznal žalobcom 1./ a 2./ každému sumu 9.000 € a žalobcom 3./ a 4./ každému sumu 6.000 €.

19. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovia celkovo žalovali vyčíslenú sumu 160.000 €. Žalobcovia boli úspešní čo sa týka priznania sumy 30.000 €, čo predstavuje 18,75% žalobcami žalovaného nároku. Žalobcovia mali teda úspech vo výške 18,75% a žalovaní vo výške 81,25%. Čistý úspech žalovaných tak predstavuje 62,50% ($81,25 - 18,75 = 62,50$). Žalovaný 1./ sa na konaní nijakým spôsobom nepodieľal a preukázateľne mu žiadne trovy konania nevznikli. Preto súd žalovanému 1./ nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný 2./ na pojednávaní dňa 03.03.2020 uviedol, že nárok na náhradu trov konania si v prípade úspechu neuplatňuje a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.